

бесенията безбройни, законъ и правосъдие нѣма, Божието име се хули, черквитѣ се оскверняватъ... О-х-охъ! не бѣше така по времето на Асѣня!...

Вториятъ калугеринъ (въздиша).

Само Богъ да ни е на помошть! Вижда се, имали сме тежки грѣхове... (въздиша, глади се по брадата и клати глава) Да-но Господъ ни чуеше грѣшнитѣ молитви! Иванкувото царуване не е благословено, брате: той сѣ убийство усвои царството.

Първиятъ калугеринъ.

Нечестивитѣ! стоварватъ това на Петра.

Вториятъ калугеринъ.

Искахъ да потулятъ беззаконието си сѣ друго беззаконие, но Господъ вижда всичко: Той ште се смили надъ народътъ си. Чу ли ти какво чудо ставало въ голѣмата черкова?

Първиятъ калугеринъ (сѣ любопитство).

Какво? азъ ништо не сжмъ чувалъ, отче, ништо...

Вториятъ калугеринъ (крѣсти се).

Божие чудо... Голѣмото кандило въ сръдата на малкиятъ многосвѣтникъ всѣка утрена се запалвало само отъ себе...

Първиятъ калугеринъ.

Чудо! Божие чудо!

Вториятъ калугеринъ.

Ште ни прати Господъ свѣтли дни. Отцитѣ сж много радостни.

Първиятъ калугеринъ (крѣсти се).

Дай Боже! дай Боже! о-х-охъ! да се смили Богъ надъ нами!... Да идж да забиколѣжъ кѣдѣ малкитѣ врата...

Вториятъ калугеринъ (прозява се).

И азъ не сжмъ ходилъ на горѣ. Какво ли ште ни се случи?